

Միքայել Նալբանդյան

Ուղերձ

Առ Մեչուխեչան ի Կոստանդնուպոլիս

Հողներից թև առած, թռչում ես Մեչուխեչա,
Ծովներից ու ցամաքից քեզ արգելք չկա .
Մեռուցիր ժամանակը, տարածությունը ջնջեցիր,
Փայլակը նախանձեցավ արագությանդ երկնածիր:

Տավրոսից Այրարատ, Բոսփորից Ադրամար,
Քո տեսած, Քո պատմած թշվառությունք անհամար .
Ո՛վ հոգաց, ո՛վ վազեց լսել ազգի հոնչյուն,
Ո՛վ ներկա նորա մոտ, երբ փչում էր նա հոգին:

Ո՛վ սրբեց նեղվածի արտասուք աչքերից,
Ո՛վ ողբաց, բողոքեց, երբ խլեցին հաց որբից:
Քնած էր ամիրան, աչք փակած և դիտող,
Ի ժամու, տարածամ դու եղար միայն օգնող:

Քեզ սիրեց Հայաստան, Քեզ օրհնում է բյուր բերան,
Քեզ դափնի պսակներ հյուսում է ապագան:
Ընդունի՛ր այս երկտող իմ անշուք հյուսվածը,
Պակասը թո՛ղ լցնե սիրած իմ, Քո ազգը: